

[Ninn-Hansen.]

land til markederne for fiskeprodukterne, markederne i Middelhavslandene, nødvendiggør, at man har en fiskeindustri i Grønland, da man ikke kan påregne eksport af fisken som den eneste mulighed for at få afsat produkterne.

Vi ved jo, at der har været vanskeligheder med hensyn til fiskeriet, også hvad angår tilgangen til fiskeriet. Det er da også således, at den højtærede minister i slutningen af 1957 nedsatte et specielt udvalg til at behandle fiskeriets spørgsmål. Jeg har forstået af den meddelelse af 9. november 1957, vi har fået i folketingets Grønlandsudvalg, at undersøgelsen skulle gå ud på følgende — jeg anmoder den højtærede formand om tilladelse til at citere —:

„Under henvisning hertil har ministeren for Grønland besluttet at nedsætte et samarbejdsudvalg vedrørende fiskerierhvervet i Grønland med den opgave i samarbejde med den kgl. grønlandske handel at undersøge mulighederne for at gennemføre yderligere forbedringer for fiskeriets vilkår i Grønland, såvel hvad angår finansiering som fiskerimetoder samt landing og behandling af fangsten“.

Det er jo et forholdsvis vidtgående kommissorium, og det er vel naturligt at spørge den højtærede minister, når han på dette tidspunkt fremsætter et forslag om bevilning til 57 mill. kr., der indeholder meget nyt, hvor langt man er nået i denne undersøgelse, og om den højtærede minister ikke ville finde det rigtigst at afvente resultatet på dette område af den undersøgelse, der skulle foretages i kommissionen.

Der er også grund til at nævne forholdet imellem fiskernes og andre erhvervsdrivendes indkomster i Grønland. Det er vist rigtigt, at der fra nyordningen indtil nu har været en stigning for fiskernes vedkommende på kun 10 pct., medens der for lønarbejdernes vedkommende har været en stigning på 70 pct. Enhver vil kunne se det vanskelige i at øge den tilgang til fiskeriet, der måtte være ønskelig, hvis man skal gennemføre

retningslinjerne i det foreliggende lovforslag, når der er et sådant misforhold mellem indtjeningsmulighederne ved fiskeriet og de indkomster, som lønarbejderne har opnået. Man er måske kommet lige hurtigt nok med hensyn til lønoverenskomster i Grønland, når man ikke først havde fået dannet basis for indtjeningen gennem det produktive erhvervsliv, og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han påtænker foranstaltninger, der kunne ændre den skævhed, der her er tale om.

Jeg synes i øvrigt, der er grund til at fremhæve de positive værdier, det har, at man i lovforslaget angiver, at der nu sættes ind med investeringer i det produktive erhvervsliv i Grønland. Det er meget afgørende, at fiskeri og fiskeindustri gøres til rentable næringsveje, der kan beskæftige en væsentlig part af befolkningen, navnlig i byerne. Jeg håber, det ligger i forslaget, at fiskerne får bedre indtjeningsmuligheder også i forhold til andre grupper af den grønlandske befolkning, så at man herigennem foretager en planlægning, hvis hovedlinjer synes at være rigtige

Der kan imidlertid også gøres en række indvendinger imod det lovforslag, den højtærede minister har fremsat. Der er her tale om en bemyndigelseslov af en karakter, man dog vist kun sjældent ser. Lovforslagets § 1, hvor der er tale om i 4 byer at opføre fabriksbygninger, anskaffe det nødvendige materiel hertil og at lade opføre boliger til funktionærer, er en meget, meget vidtgående bemyndigelse, og man må nok sige, at hvis folketinget på dette og andre områder giver så vidtgående bemyndigelser, vil folketinget dermed afskære sig fra at beskæftige sig med tilrettelægningen. Hvis man vedtager forslaget, som det foreligger, hvad jeg ikke mener man bør gøre, er det også uheldigt, at man afskærer folketingets Grønlandsudvalg fra i den 7-årige periode, hvor denne opbygning skulle ske, at drøfte enkeltheder i forbindelse hermed.

Vi har tidligere i Grønlandsudvalget med den højtærede minister drøftet Grønlands-